

225

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 24 lutego 2009 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego

Na podstawie art. 6g ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2004 r. Nr 156, poz. 1641, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 7 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego (Dz. U. Nr 65, poz. 598, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3:

a) uchyla się pkt 5,

b) dodaje się pkt 6—9 w brzmieniu:

„6) biokomponenty — rozumie się biokomponenty w rozumieniu ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199, z 2007 r. Nr 35, poz. 217 i Nr 99, poz. 666 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11);

7) wyroby energetyczne — rozumie się wyroby akcyzowe, o których mowa w art. 86 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 3, poz. 11), zwanej dalej „ustawą”;

8) zużycie — rozumie się zużycie przez podmiot, o którym mowa w art. 2 pkt 22 ustawy, wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od podatku akcyzowego ze względu na przeznaczenie na cele uprawniające do zwolnienia;

9) skażanie — rozumie się skażanie środkami skażającymi określonymi przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych spośród środków dopuszczonych do skażania alkoholu etylowego określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, z późn. zm.⁴⁾) oraz całkowite skażanie wska-

zanymi przez dowolne państwo członkowskie Wspólnoty Europejskiej środkami dopuszczonymi do skażania alkoholu etylowego na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego (Dz. Urz. WE L 288 z 23.11.1993, str. 12, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 249, z późn. zm.).”;

2) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. 1. Szczególnym nadzorem podatkowym są objęte:

1) wyroby akcyzowe objęte procedurą zawieszenia poboru podatku akcyzowego lub objęte zwolnieniem od podatku akcyzowego ze względu na przeznaczenie, określone w załączniku nr 2 do ustawy w poz.:

a) 13, zwane dalej „piwem”,

b) 14—16, zwane dalej „wyrobami winiarskimi”,

c) 17, zwane dalej „alkoholem etylowym”,

d) 18, zwane dalej „napojami spirytusowymi”;

2) wyroby akcyzowe objęte procedurą zawieszenia poboru podatku akcyzowego, określone w poz. 19—23 i 27 załącznika nr 2 do ustawy;

3) oleje smarowe otrzymywane z ropy naftowej, gdzie indziej niesklasyfikowane, o kodach CN 2710 19 71 do 2710 19 99:

a) objęte procedurą zawieszenia poboru podatku akcyzowego,

b) objęte zwolnieniem od podatku akcyzowego ze względu na przeznaczenie, jeżeli są przemieszczane do podmiotu pośredniczącego, o którym mowa w art. 2 pkt 23 ustawy, lub przez ten podmiot magazynowane;

4) wyroby akcyzowe, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy, objęte zwolnieniem od podatku akcyzowego ze względu na przeznaczenie, jeżeli są przemieszczane do podmiotu pośredniczącego, o którym mowa w art. 2 pkt 23 ustawy, lub przez ten podmiot magazynowane;

5) wyroby akcyzowe produkowane poza składem podatkowym, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 5 ustawy;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 167, poz. 1399, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1218 i Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162, Nr 57, poz. 390 i Nr 89, poz. 589, z 2008 r. Nr 53, poz. 311 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 96, poz. 811 i Nr 254, poz. 2136, z 2006 r. Nr 72, poz. 498 i Nr 238, poz. 1727 oraz z 2007 r. Nr 196, poz. 1415.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 166, poz. 1362, z 2004 r. Nr 29, poz. 257 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11.

6) wyroby akcyzowe, w stosunku do których wprowadzony został obowiązek oznaczania znakami akcyzy na podstawie ustawy, w zakresie tego obowiązku;

7) wyroby energetyczne, w zakresie zawartości w nich substancji stosowanych do znakowania i barwienia, których rodzaje i minimalne ilości stosowane do znakowania i barwienia regulują przepisy wydane na podstawie art. 90 ust. 3 ustawy.

2. Przepis ust. 1 pkt 1 lit. c nie ma zastosowania do alkoholu etylowego, który został skażony zgodnie z § 8 ust. 1, w opakowaniach jednostkowych o pojemności do 1 litra.”;

3) w § 8 uchyla się ust. 1a;

4) rozdziały 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„Rozdział 7

Wykonywanie szczególnego nadzoru podatkowego w stosunku do wyrobów energetycznych

§ 29. 1. Podmioty wytwarzające wyroby energetyczne określone w poz. 19—23 załącznika nr 2 do ustawy oraz wyroby określone w § 4 ust. 1 pkt 3 są objęte stałym nadzorem.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, przesyła komórce stałego nadzoru zgłoszenie procesów technologicznych lub wykaz terminów procesów produkcyjnych co najmniej na dzień przed rozpoczęciem tych procesów.

3. Zmiany w zgłoszeniu lub wykazie, o których mowa w ust. 2, podmiot, o którym mowa w ust. 1, odnotowuje w zgłoszeniu lub odpisie wykazu i niezwłocznie zgłasza komórce stałego nadzoru.

4. Zgłoszenie lub wykaz, o których mowa w ust. 2, powinny zawierać następujące dane:

- 1) określenie rodzaju wyrobów energetycznych, które mają być produkowane;
- 2) datę i godzinę rozpoczęcia procesu wytwarzania oraz przekazania wyrobów energetycznych do magazynu;
- 3) rodzaj i ilość wszystkich surowców użytych do produkcji wyrobów energetycznych;
- 4) przewidywaną ilość wyprodukowanych wyrobów energetycznych oraz sposób ustalenia ich ilości.

§ 30. Czynności produkcyjne w zakresie procesu wytwarzania wyrobów energetycznych, a także przekazywania ich do magazynu, odnotowuje się w prowadzonej przez podmiot dokumentacji produkcyjnej i magazynowej.

Rozdział 8

Wykonywanie szczególnego nadzoru podatkowego w stosunku do wyrobów energetycznych w zakresie obowiązku ich znakowania i barwienia

§ 31. 1. Podmiot dokonujący odprawy przesyłki wyrobów energetycznych objętych, na podstawie art. 90 ust. 1 ustawy, obowiązkiem znakowania i barwienia jest zobowiązany do wystawienia atestu w dwóch egzemplarzach, z których jeden dołącza do dokumentu przewozu. Atest powinien zawierać:

- 1) nazwę, adres podmiotu, numer atestu oraz datę jego wystawienia;
- 2) imię i nazwisko oraz podpis przedstawiciela podmiotu wystawiającego atest;
- 3) nazwę i adres odbiorcy;
- 4) przeznaczenie wyrobów energetycznych;
- 5) stwierdzoną przez podmiot ilość znakowanego i barwionego wyrobu energetycznego oraz rodzaj i numery naczyń użytych do jego przewozu;
- 6) zawartość nieusuwalnego znacznika oraz barwnika dodanego do wyrobu energetycznego, w mg/l oleju, których rodzaje i minimalne ilości stosowane do znakowania i barwienia regulują przepisy wydane na podstawie art. 90 ust. 3 ustawy.

2. Atest, o którym mowa w ust. 1, jest odnotowywany w prowadzonym przez podmiot rejestrze wydanych atestów.

§ 32. 1. Wyroby energetyczne, będące przedmiotem obrotu handlowego, są badane w zakresie zawartości w nich nieusuwalnego znacznika oraz barwnika.

2. Pobieranie próbek do badania, o którym mowa w ust. 1, odbywa się zgodnie z wymogami określonymi w § 55.
3. Badanie próbek jest dokonywane przez pracowników szczególnego nadzoru podatkowego lub, na wniosek właściwego naczelnika urzędu celnego albo podmiotu, przez akredytowane laboratorium właściwe dla tego rodzaju analiz.
4. W przypadku wystąpienia z wnioskiem, o którym mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio przepis § 56; druga próbka wyrobu energetycznego jest przechowywana przez właściwego naczelnika urzędu celnego, a trzecia — przez podmiot.
5. Z czynności badania, o którym mowa w ust. 1, sporządza się protokół co najmniej w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje podmiot.”;

5) § 36 otrzymuje brzmienie:

„§ 36. 1. W przypadku zdjęcia znaków akcyzy, w sytuacjach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 123 ust. 4 ustawy, lub w przypadku wprowadzenia kasowania znaków akcyzy, na podstawie art. 124 ustawy, podmiot jest obowiązany przestać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego na co najmniej 3 dni przed zamierzonym zdjęciem lub kasowaniem, a w przypadku sprawowania stałego nadzoru — komórce tego nadzoru na dzień przed zamierzonym zdjęciem lub kasowaniem, pisemne zgłoszenie tych czynności.

2. W przypadku niszczenia znaków akcyzy zdjętych z opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych oraz uszkodzonych albo zniszczonych przed ich naniesieniem na wyroby akcyzowe lub w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

3. Kasowanie, zdjęcie oraz niszczenie znaków akcyzy odbywa się w obecności pracownika szczególnego nadzoru podatkowego. Z czynności kasowania, zdjęcia lub niszczenia znaków akcyzy podmiot sporządza protokół, który podpisuje również obecny przy tych czynnościach pracownik szczególnego nadzoru podatkowego.”;

6) uchyla się rozdziały 11 i 12;

7) w § 51 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Urzędowego sprawdzenia pomieszczeń i urządzeń nie przeprowadza się w podmiotach, które:

1) nie wytwarzają lub nie pakują, nie przepakowują albo nie rozlewają wyrobów, w odniesieniu do których jest wykonywany na podstawie ustawy obowiązek oznaczania znakami akcyzy, z wyłączeniem podmiotów, których działalność polega na magazynowaniu tych wyrobów w procedurze zawieszenia poboru podatku akcyzowego;

2) podlegają kontroli w zakresie określonym w § 32;

3) wytwarzają oraz dokonują zużycia biokomponentów, z wyłączeniem podmiotów wytwarzających oraz dokonujących zużycia bioetanolu.”;

8) w § 52 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) kontrole prawidłowości i terminowości wpłat podatku akcyzowego od wyrobów, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1—5.”;

9) w § 53 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do produkcji wyrobów energetycznych i wyrobów tytoniowych oraz do magazynowania wyrobów energetycznych w zbiornikach, które nie są objęte prawną kontrolą metrologiczną na podstawie odrębnych przepisów.”;

10) w § 54:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Podmiot dokonuje również rocznego zamknięcia ksiąg według stanu na ostatni dzień roku i ustala rzeczywisty stan zapasów na koniec roku. Rzeczywisty stan zapasów na koniec roku należy przyjąć jako stan początkowy roku następnego.”,

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Przepis ust. 5 nie ma zastosowania w stosunku do gorzelnii rolniczej oraz do podmiotu magazynującego wyroby energetyczne w zbiornikach, które nie są objęte prawną kontrolą metrologiczną na podstawie odrębnych przepisów.”;

11) w § 60:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot zgłasza właściwemu naczelnikowi urzędu celnego zamiar odprawienia przesyłki wyrobów, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1—4, co najmniej na 3 dni przed terminem tej czynności, a w przypadku sprawowania stałego nadzoru — komórce tego nadzoru na dzień przed zamierzoną odprawą.”,

b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Środki transportu, a w przypadku przesyłki wyrobu luzem — naczynia służące do transportu, powinny być urzędowo zabezpieczone, a rodzaj i liczbę zabezpieczeń oraz ich cechy należy odnotować w dokumencie przewozu. Urzędowego zabezpieczenia nie stosuje się do wyrobów energetycznych przemieszczanych między składami podatkowymi na terytorium kraju lub dostarczanych ze składu podatkowego na terytorium kraju do podmiotu pośredniczącego, o którym mowa w art. 2 pkt 23 ustawy.”,

c) w ust. 5:

— wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dokument przewozu, w przypadku przesyłki:”,

— pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) alkoholu etylowego, napojów spirytusowych lub ich półproduktów luzem — powinien być sporządzony według wzoru stanowiącego załącznik nr 28 do rozporządzenia; do dokumentu przewozu alkoholu etylowego skażonego dołącza się protokół, o którym mowa w § 8 ust. 1;”,

— pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) wyrobów energetycznych — powinien określać ich rodzaj, asortyment, gęstość w temperaturze referencyjnej 15 °C — z wyjątkiem gazu płynnego, ilości oraz rodzaje i ilości naczyń służących do transportu.”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku przesyłki wyrobów, o których mowa w ust. 5, na terytorium kraju, dokument przewozu dołącza się do administracyjnego dokumentu towarzyszącego, o którym mowa w art. 2 pkt 15 ustawy, lub dokumentu dostawy, o którym mowa w art. 32 ust. 5 pkt 2 ustawy.”;

12) uchyla się § 63;

13) w § 64:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot odbierający przesyłkę wyrobów, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1—4, jest obowiązany najpóźniej na dzień przed planowanym otrzymaniem przesyłki zawiadomić o tym właściwego naczelnika urzędu celnego, a w przypadku sprawowania stałego nadzoru — komórkę tego nadzoru.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1—4, przepisu ust. 4 nie stosuje się.”,

c) w ust. 6 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) wyrobów energetycznych — powinien określać ich rodzaj, asortyment, gęstość w temperaturze referencyjnej 15 °C — z wyjątkiem gazu płynnego, ilości oraz rodzaje i ilości naczyń służących do transportu.”,

d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Właściwy naczelnik urzędu celnego może odstąpić od wymogu, o którym mowa w ust. 2, w przypadku przyjęcia:

1) przesyłki wyrobów energetycznych przez zarejestrowanego handlowca lub podmiot pośredniczący, w rozumieniu art. 2 pkt 23 ustawy;

2) oleju smarowego w opakowaniach jednostkowych dokonywanego w składzie podatkowym, którego działalność polega wyłącznie na magazynowaniu i obrocie tymi wyrobami w opakowaniach jednostkowych.”;

14) uchyla się § 65;

15) uchyla się załącznik nr 2a do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 2009 r.

Minister Finansów: *J. Vincent-Rostowski*